

STATSREGULERING

AV

KLEVEVATN I FLÅMSELVA

REGULERINGSBESTEMMELSER OG MANØVRERINGSREGLEMENT

FASTSATT VED KGL. RESOLUSJON 16 AUGUST 1946.

Ved kgl. resolusjon 16 august 1946 er det bestemt:

- «1. For den av Stortinget under 5 juli 1946 besluttede statsregulering av Klevevatn i Flåmselva fastsettes i henhold til lov om vassdragsreguleringer av 14 desember 1917 § 15 pkt. 1, reguleringsbestemmelser overensstemmende med det utkast som er tatt inn i Handelsdepartementets tilråding av 16 august 1946.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen overensstemmende med det forslag som er tatt inn i Handelsdepartementets ovennevnte tilråding som gjeldende inntil videre.»

Reguleringsbestemmelser

for statsregulering av Klevevatn i Flåmselva.

(Fastsatt ved kgl. res. av 16 august 1946.)

I.

1.

Reguleringsbestemmelsene gjelder for et tidsrom av 50 år regnet fra nærværende resolusjons datum.

2.

For den øking av vannkraften som ved reguleringen tilflytter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. nat.HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,50 pr. nat.HK.

Økingen av vannkraften beregnes på grunnlag av den øking av vassdragets lavvannføring som reguleringen antas å ville medføre utover den vannføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne øking av vannkraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

Avgiften har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betaling av avgifter etter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 10, skal, for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Reguleringsanlegget skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Dets utførelse så vel som dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De dermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

5.

Det påhviler konsesjonshaveren i den utstrekning hvori dette kan skje uten særlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelser av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder, som kan antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning.

Såfremt sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonshaveren plikter ved planleggingen og utførelsen av anleggene, i den utstrekning det er mulig uten uforholdsmessige omkostninger, å dra omsorg for at de ferdige anlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget.

Om nærværende bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

6.

Ved reguleringsanlegget skal der kunne treffes de fornødne militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle, uten at vassdragets vannfallseiere har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse, likesom vannfallseierne uten godtgjørelse må finne seg i den bruk av anlegget som skjer i krigsøyemed.

7.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglement er fastsatt.

8.

De vannfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevd og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker.

9.

Vassdragets vannfalls- og brukseiere skal finne seg i enhver ytterligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

10.

De vannfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den kommune hvor kraftanlegget er beliggende eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, etter departementets bestemmelse, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vannfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 2).

Kraften avgis i den form hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører vedkommende vannfallseiere eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økte utgifter bæres disse av den som uttar kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vannfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og vannfallets eier eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse

kan så vel av departementet som av vannfallets eier forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft og kraften til kommune kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Unnlater eieren å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1 pr. dag for hver kW. som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

11.

Vassdragets vannfalls- og brukseiere underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av vedkommende vannfallseier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

12.

Nærværende bestemmelser skal tinglese i de tinglag hvor anlegget er beliggende.

Til sikkerhet for de forpliktelser som i henhold til nærværende bestemmelser måtte påhvile eiendommer eller bruk i vassdraget blir derhos å foreta tinglese til anførsel på vedkommende eiendommers folier i panteregistret.

II.

De vannfalls- og brukseiere som benytter det ved reguleringen innvunne driftsvann, jfr. I. § 2, erlegger til statskassen en årlig godtgjørelse som for hvert år fastsettes av vedkommende departement og etter følgende regler:

Som grunnlag benyttes hva der er medgått til så vel grunn- og skadeserstatninger og forføyninger til avvergelse av skade som til reguleringsanlegget, alt med tillegg av rentetap under byggetiden. Det derved fremkomne beløp, som fastsettes av departementet, når anlegget er ferdig, blir å forrente og amortisere med annuiteter i så mange år som gjenstår av

reguleringstiden når anlegget settes i drift. Rentefoten skal med avrundning oppad til nærmeste halve prosent være den effektive rente som staten betaler for siste statslån på det tidspunkt da staten foretar reguleringen. Hertil legges et av departementet nærmere fastsatt beløp til dekkelse av utgifter til drift og vedlikehold samt skatter.

Det samlede beløp for året deles mellom de vannfallseiere, som helt eller delvis har tatt det økte driftsvann i bruk. Delingen skjer i mangel av overenskomst ved skjønn overensstemmende med reguleringslovens § 9 punkt 4.

En vannfallseiers bestemmelse om å ta det innvunne driftsvann i bruk er bindende for den gjenstående del av reguleringstiden.

Godtgjørelsen erlegges ukrevd etterskuddsvis ved årets utgang. Etter forfall beregnes 6 pst. rente. Godtgjørelsen inndrives ved utpantning.

Den vannfallseier eller bruker som ikke erlegger skyldig reguleringsgodtgjørelse i rette tid er uberettiget til å benytte den regulerte vannføring.

Departementet kan kreve sikkerhet for godtgjørelsens erleggelse.

Manøvreringsreglement

for statsregulering av Klevevatn i Flåmselva.

(Fastsatt ved kgl. res. av 16 august 1946.)

1. Øvre reguleringsgrense kote 958,00
Nedre reguleringsgrense » 949,00
9,00 m

Kotehøydene refererer seg til Vassdrags- og Elektrisitetsvesenets F. M. som er gitt høyden 970,19. Jfr. Foss D, tegn. 2534. Reguleringsgrensene skal angis på et fast og tydelig vannstandsmerke med tilhørende kontrollmerke.

2. Det skal ved vannslipningen has for øye at vassdragets naturlige lavvannsføring ikke forminskes til annenmanns skade.
For øvrig foregår vannslipningen etter Kjosafoss kraftanleggs behov.

3. Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende regjeringsdepartement.

4. Det føres protokoll over manøvreringen samt avleses og noteres vannstander etter Vassdrags- og Elektrisitetsvesenets bestemmelse. På forlangende av dette observeres og noteres også regnhøyde, temperatur m. v. Avskrift av protokollen sendes Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet hvert kvartal.

5. Mulig tvist om dette reglements forståelse blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement.

6. Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etter at de i reguleringen interesserte har hatt anledning til å uttale seg.